Bieżanowski Stanisl. Jos: Corona sepulchralis.

# CORONA SEPVLCHRALIS

Perenni monumento,

*Clarissimi olim, & Admodum Reuerendi Domini,*

# D. M. FLORIANI LEPIECKI,

*COLLEGÆ MAIORIS, S. TH. PROFESSORIS,*

Ecclesiæ Collegiatæ S. FLORIANI Canonici,

Contubernij Iagelloniani PROVISORIS,

Viri de re literaria optime meriti,

*Ex eiusdem Virtutum & meritorum pulcherrimo nexu, castis Musarum manibus,*

Superimposita;

*& A*

*M. STANISLAO IOZEPHO BIEZANOWSKI, Leopol. Collegà Minor. Ord: Poëseos Professore,*

Ad iusta funeralia,

Victuræ clarissimi Viri memoriæ,

Pio, lugubriq; affectu,

CONSERVATA.

Anno Salutis M. DC. LXVI. Die 3. Mens: Decem.

CRACOVIÆ.

*Apud Heredes & Successores* LVCÆ KVPISZ, *S. R. M. Typ.*

# CORONA SEPVLCHRALIS.

Tumulos ſapientum, coronarum in modum componere,
ad coronidem Sapientiæ ſpectat.
Heroas, victoreſq; in Regno ſapientiæ dari, vt nemo ambigit;
ita nulla terræ portio, felicior, digniorq; coronis;
quam quæ in Sarcophagum illis conceſſa, non flores tantùm germinat,
ſed coronas.
Luctator perpetuus, virorum ſapientum animus,
per continuas ſui victorias, ad coronas vſq; ſatagit,
Quidni in exuuijs quoque corporis victor?
quas depoſuit libens, non extortas proiecit.
Lacernam hanc corporis,
rigor ſapientiæ, laceram mauult, attritamquè;
quàm non in vſu, diſciplinæq; ſenſu.
Pulcherrimum illi; ſi velut in Sceuæ ſcuto,
per centenas laceri corporis rimas, fortior tranſpareat.
Nimirum
Lætior nunquam magnus ille ſapientis animus;
quàm cum lacerna hæc, iam & ſarciri recuſans, ſolutâ compage deciderit in vrnam.
Hoc demum eſt in opere viuere, in opere mori:
Hoſtemque dentibus cum nauigio mordicus tenere,
ſi dextram, leuamque amputauerit.
Quidni tam emerito, conſumptoq;, in opere virtutis corpori,
tumulus in coronam aſſurgat?
Non fruſtra à Theſſalis primùm coronæ in ſepulchra venêre;
ſed ab Achillis tumulo coeptæ.
Bellator ille ſpiritus, in paludamento ſuo coronari debuit:
argumento futurus; exuuijs corporis tum optimè, tumulos in coronâ componi,
cum animo ſeruierunt ad victorias.
Tibine verò, decus hoc ſepulchrale negabimus,
coronarum vel ipſo nomine ferax,
Virorum olim in Regno ſapientiæ flos lectiſſime.

FLO-

# FLORIANE LEPIECKI:

Maximus Tibi, ex Te ipſo, virtutis, gloriæq; nexus:
Vitaq; omnis dum à florido nomine cœpit, abiit in coronam,
Virum Te nominis Tui, vrna quoq; circumferat;
Quæ cum in Floralia Muſarum effloruerit, feralis eſſe deſinet.
Hoc nimirum egerat Sapientia,
Quæ Te, per eruditos pulueres, ad vſq; coronarum laureas prouexit;
Vt flos viueres perpetuus, FLORIANVS in vita, coronatus in morte.
Decus Ephæſtionis ſepulchrale,
duodecim talentorum millibus, Alexandro conſtitit.
Quidni tam portentoſus auri nimbus, ab hac nube?
Tuus Tibi calamus, tuum omne impendium
Ephæſtiones Alexandroſq; in funere vicit:
quia funera ſupergreſſus, coronas in tumulo ſcribit, inſcribitq;.
O Diuinum ſapientiæ inuentum!
poſſe mori, deſinere non poſſe:
eodem ingenio, ad momentum ſæculaque ſapere:
eodem impendio, præſentia, poſteroſque lucrari.
Meruit hoc fecitq;, deducta ad vitæ coronidem,
conſumataq; viri clariſſimi virtus & Sapientia.
Felici, proboq; ingenio; labor improbus, cum pertinaci ſtudio ſociatus;
maturos ſub flore iuuentæ, aſſurrexit in fructus.
Dixiſſes vnum in pectus Gratias immigraſſe omnes.
ita nihil, ab hoc ingenio ſuadaq; Gratijs omnib' non delibutũ.
Nunquam profectò humaniores literæ cultius;
quàm in cultiſſimo FLORIANI pectore habitàrunt;
in quo, flos illibatus animi lepoſq;, nõ Tuſculanũ Muſis tantùm
ſed Tibur quoq;, Hymettumq; fecerat.
Ingenij palmam vbique adeptus, laurus quoque Academicas exmeritò accepit.
Ceſſant alij, dum ad coronas veniunt:
implicantq; animum, dùm frontem explicant ad Corymbos.
Ille tum vel maximè in ſtadio puluereq;; cũ in Olympicis Academiæ laureatus proceſſit
Diuina Poëſis, ſuadaque, aureas viri manus,
cum ad ſæculi noſtri gloriam, calamo aptaſſet tornatiles fecerat.
Quidquid ex hac officina prodijt, ad tornum amuſſimque exactum,
inter operum inſignia habitum eſt.
cùm omnia lucem meruiſſent, quæ ſcripſerat;
lucem non omnibus conceſſit, quam dederat omnibus.

Calamum tamen eius, lux vbique ſecuta, etiam cùm negaſſet, prorupit,
vna manus, in opere Centimanos prouocans,
Lampades in funeribus accendit; Felicitatem Poloniæ ex Lilijs,
Medem ex triumphis VLADISLAI collegit;
Coronas Ciuicas Regibus, Vota Secunda connubijs Principum dedit;
ceu auguſtis tantum nominibus ſacra:
cùm multa ſcriberet: nunquam non in coronas, mytraſque incidens,
Maieſtatis vbiq; negotium ageret, ſpiraretq;.
Secuta ad vtrumq; Collegium, ſua Viri calamum Maieſtas,
Tullium, è cathedra TILICIAÑA, ore tam natiuo expreſſit
Quam nihil, ad priſcam Latij normam, purius.
Arcana Theologiæ aggreſſus,
Theologus iam pridem in Romana Sapientia, Doctor,
Scientiæ, conſcientiæq; profectu, vtramq; paginam impleuit.
Ab eo tempore, rigidus ſui exactor factus,
Nunquam non ſub Catone Cenſorino vixit.
Cum ſublimius aſcendiſset, deſcendit in ſe profundius:
Ad miſterya doctrinæ, Vitæ quoq; miniſterium diſponens;
Secreuit animum longiùs, quò ſeueriùs caſtigaret.
Exſtenuare Vitam non timuit;
Dum attenuata in ſpiritum, eo propiùs accederet;
Vbi ſecretorum à comertio carnis Spirituum, ſedes eſt.
compoſitus intra, moriq; in lucro ponens,
Diſpoſuit mortẽ in vita, præuenitq;, ſemper in portu nauigans.
Suprema ſtabulas, indentidem repetens, reformanſq;, naufragium mortis effugit.
Agere, & pati fortia, Academicum eſſe,
Moribundo ad ferias ſeptembres, ſermone, cùm decreuiſſet;
Decretum ipſe ſuum, tuleritne animoſius, an ſubierit,
Ad exceſſum Nouembris, in Cruce Chriſti, cum D. ANDREA excedens,
Anxiâ Curioſas mentes disquiſitione abſoluit.
Putaſſes eum ex pacto cum morte agere;
Ita ſermocinari de ea, feſtiuèq; in veſtibulo tractare licuit.
Nimirum, ſerenum hoc, à conſcientiæ luce, nitoreq; ;
Cui dum immoritur;
Ad hucnè ſepulchralis, in exuuiis Corona, non effloreſcet?
Quarum animus, vel in nouiſſimis, tantùm effloruit.
Circumdabit hunc, Coronâ iuſtitiæ Deus;
Dum in monumento quoq; Coronatum,
Sua vbiq; ſequetur
FLORIANVM CORONA.